

Odezwa Biskupa Gliwickiego z okazji Tygodnia Miłosierdzia
03-10. 10. 1999 r.

„Bądźcie miłosierni, jak Ojciec Wasz jest miłosierny” Drodzy Bracia i Siostry!

U progu roku 2000 mnożą się podsumowania dokonań ludzkich w XX wieku. Dostrzegamy wielkie osiągnięcia techniki, medycyny i wielu innych dziedzin. Obok tych niewątpliwych osiągnięć widzimy ogrom ludzkiego cierpienia spowodowanego przez wojny i prześladowania. Ludzie owładnięci ideologią nienawiści i walki w imię postępu i wyzwolenia dążyli do eliminowania praw Bożych z życia społecznego. Skutkiem był jedynie postęp w zabijaniu niewinnych, niszczeniu dorobku pracy pokoleń, wyniszczaniu całych narodów.

Po dwóch tysiącach lat słowa Chrystusa „Ubogich zawsze mieć będziecie” zachowują pełną aktualność:

Mamy tyle ofiar kataklizmów- jak trzęsienia ziemi, powodzie, susze, huragany, tyle ofiar wojen, prześladowań.

Mamy tylu głodujących, bezdomnych, chorych, sierot i osób pozbawionych niezbędnych środków do życia.

Mamy zagrożenia ze strony cywilizacji śmierci, która wyciąga rękę do najsłabszych (nienarodzeni, starsi, młodzież), nie z chlebem ale z narkotykiem, z trucizną.

Wobec ciągle nowych obszarów ubóstwa ciągle aktualne jest Chrystusowe wezwanie do niesienia pomocy, do posługi samarytańskiej, do czynków miłosierdzia. Napawa nadzieją, że tak wielu z nas na wiadomość o kataklizmach i ludzkich cierpieniach śpieszy z materialną pomocą, daje znak miłości i solidarności.

Od zarania dziejów Kościoła uczniowie Chrystusa nie tylko podejmowali wezwanie do wspierania ubogich, ale przy ołtarzu baczyli, by to zadanie spełniać wspólnym wysiłkiem i w należyty sposób. To między innymi było powodem powołania instytucji diakonów. Przez wiele wieków jedynie Kościół oddawał się wspieraniu ubogich, chorych i wychowaniu młodzieży. Dla wypełnienia tych zadań powstały liczne bractwa i zgromadzenia zakonne. I dziś Kościół potrzebuje ludzi wrażliwych i ofiarnych, natchnionych duchem przykazania miłości, a zarazem potrzebuje wspólnego i zorganizowanego działania, by podołać wielkim zadaniom w dziedzinie miłosierdzia. Z tych zadań Kościół nigdy nie może się wycofać, bo głoszenie Ewangelii, sprawowanie sakramentów i pomoc bliźnim to główne powinności Kościoła. Każda parafia i wspólnota kościelna jest miejscem, w którym mamy rozpoznawać potrzeby ubogich i organizować pomoc. Zadania parafii wobec ubogich w szczególności winien spełniać Parafialny Zespół Caritas. Aby dobrze wypełniał swoją misję potrzebuje w swych szeregach ludzi szlachetnych, umacniających swe siły mocą Ofiary sprawowanej na ołtarzu, potrzebuje życzliwości i wsparcia ze strony innych grup parafialnych i wszystkich parafian. Ojciec Święty Jan Paweł II w modlitwie na obchody Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 zawarł słowa: "Niech uczniowie Jezusa obdarzają miłością ubogich i uciśnionych; niech będą solidarni z potrzebującymi i hojni w dziełach miłosierdzia; niech okazują łagodność braciom, aby sami mogli zaznać Twojej łagodności i przebaczenia."

Drodzy diecezjanie!

Nawiązując do słów modlitwy Ojca Świętego, mogę chyba powiedzieć, iż nasi diecezjanie „obdarzają miłością ubogich i uciśnionych (...) są solidarni z potrzebującymi i hojni w dziełach miłosierdzia (...)" Przemawiają bowiem za tym konkretne liczby: na pomoc dla uchodźców z Kosówa, z ofiar przez Was złożonych Caritas naszej diecezji przekazała 100 tysięcy zł na pomoc doraźną i ponad 100 tysięcy zł na pomoc długofalową przeznaczoną na remont domów w parafii Djakova w Zachodnim Kosowie. Również ponad 100 tys. zł

przekazano na pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Turcji. Bardzo ofiarnie działają w terenie osoby należące do Caritas Parafii.

Według danych w roku ubiegłym 63 zespoły Caritas Parafii udzieliły pomocy ponad 18 tysiącom osób na łączną kwotę 618 tyś. zł. Te przykładowo podane liczby pokazują, że wielkość udzielonej pomocy jest niebagatelna. Wielką pomocą wspierającą działalność Ośrodka Edukacyjno-Rehabilitacyjnego w Rusinowicach, Domu Pomocy Społecznej w Wiśniczach, oraz kuchni Caritas jest zbiórka płodów ziemi, oraz innych darów naturalnych organizowana zwłaszcza w parafiach z terenów rolniczych naszej diecezji.

Za wszelkie zaangażowanie, ofiarność i modlitwę pragnę bardzo gorąco podziękować tym wszystkim, którzy czynnie odpowiadają na Chrystusowe wezwanie: „Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny”. Z racji rozpoczynających się niedługo obchodów jubileuszu roku 2000 pragnę zaapelować i zachęcić do dawania świadectwa przez pełnienie uczynków miłosierdzia. Niech nasza świadomość przynależności do Kościoła Chrystusowego owocuje na co dzień dobrem w odniesieniu do bliźnich, szczególnie tych bliźnich, którzy się źle mają, którym brakuje zdrowia, żywności, dachu nad głową czy bliskich osób. Niech św. Jadwiga św. Brat Albert wypraszają wszystkim ducha ofiarności, wrażliwości, mocy i siły potrzebnej do dźwigania nie tylko krzyża swojej codzienności, ale również krzyża innych, tych którzy są słabsi od nas.

Na trud codziennych wyrzeczeń i braterskiej służby z serca błogosławię W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Biskup Gliwicki
+Jan Wiczorek